

Bölüm 12

YEREL YÖNETİMLERDE REKREASYON HİZMETLERİ

Ali AĞILÖNÜ¹
T. Osman MUTLU²
Aykut AKSU³

- Rekreasyon
- Rekreasyonel Faaliyetlere Duyulan İhtiyacın Sebepleri
- Rekreasyon Etkinliklerinin Özellikleri
- Rekreasyon'un Sınıflandırılması
- Rekreasyonel Planlama ve Programlama
- Yerel Yönetimlerin ve Devletin Aktif Yaşamdaki Rolü
- Yerel Yönetimler
- Yerel Yönetimlerin Özellikleri
- Yerel Yönetimlerin Sayısal Durumu
- Yerel Kalkınmada Belediyelerin Rolü
- Yerel Yönetimlerde Rekreasyonel Program ve Hizmetler

Günümüzde insanların gelirlerinin belli bir bölümünü rekreasyon etkinlikleri için harcadıkları bilinmektedir. Bunun sebebi olarak bireylerin özellikle sağlıklı bir yaşam standardına kavuşma istekleri gösterilebilir. Günümüzde tüm dünyada devletler, uyguladıkları kamu politikaları yoluyla gerek merkezi idareler gerekse yerel yönetimler vasıtasıyla reekreatif etkinliklere destek olmaktadır. Yerel yapılanmalara bakıldığında; halka en yakın kuruluşlar olarak bilinen belediyeler dikkati çekmektedir. Bunun sebebi ise belediyelerin çoğu görevlerinin halkın günlük yaşantısı ile yakından ilişkili olmasından kaynaklanmaktadır.

Rekreasyonel aktivite birimlerinin başarısı, toplumun istek, ihtiyaç, ilgi ve beklentilerini bilen, rekreasyonla ilgili felsefe, tarz ve amaçlara hakim bir biçimde yetişmiş personele sahip olmaktan geçmektedir. Buradaki amaç, yerel yönetimlerin reekreatif etkinlikler konusunda uzman bir kuruluş konumuna gelmesini sağlamak ve belli bir model oluşturmaktır. Amaçlanan hedefe ulaşmak için; reekreatif faaliyetleri saptanması, personele verilecek uygulamalı eğitimler, alanında uzman

¹ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

² Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

³ İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu

yarak ortak aktiviteler ayarlar ve katılım sağlarlar. Bu birimde etkinlikler için her türlü ilan, afiş ve duyuru için asistanlar görev yaparlar ve aktivitelere katılmak isteyen halka ulaşma ve anlatma görevini yaparlar.

Program sorumlusu, etkinlikler koordinatörlüğü tarafından planlanan etkinlikleri yürütmek ve uygulamakla görevli bir birimdir. Bu birimin altında gelen talebe göre müşteriye en iyi hizmeti verebilmek için sportif aktiviteler, rekreatif aktiviteler, kurslar, hobiler ve sosyal aktiviteler alt birimleri bulunmaktadır. Bu biriminin belki de en önemli birimi programların sevk ve idare edildiği aktivitelerin gerçekleştirildiği bu birimdir. Bu birimde tüm aktivite asistanları görevli olarak bulunmaktadır. Elemanın en çok bulunduğu ve istihdam edildiği birim burasıdır. Bu birimde rekreasyon bölümü mezunlarının istihdam edilmesi daha olumlu bir yaklaşım olacaktır.

Eğitim sorumlusu ise, birimde görevli olarak bulunan tüm personel ve asistanların ara dönemlerde eğitim almalarını ve kendilerini geliştirmelerine destek olan bir birimdir. Kendi aralarında bilgi paylaşımı ile birlikte diğer yerel yönetimlerdeki sorumlular ile ortak eğitim seminerleri düzenleyerek tüm çalışanların dinamik olarak bilgilerinin taze kalmasını sağlarlar. Bu birimin sorumlusu olarak uzman bir eğitimci istihdam edilebilir veya üniversitelerden destek alınabilir.

Yerel yönetimler bünyelerinde açacak oldukları Rekreasyonel aktivite birimlerinde görevlendirmek üzere kendine en yakın bir rekreasyon bölümleri ile irtibata geçilebilir. Çünkü istihdam edecekleri birimlerde kadro sıkıntısı yaşanacağından birimlerin başına sorumlu atayabilir ama alt birimlerde çalışacak olanlara kadro veremeyebilir. Bunun için rekreasyon bölümleri ile işbirliği içinde parti time görev verilerek, hem yerel yönetimlerin hizmet yükü azaltılacak hem de bölüm öğrencilerinin staj benzeri bir işi üstlenmesi sağlanarak ekonomik fayda elde etmelerinin önü açılacaktır (Ağılönü, 2007).

KAYNAKÇA

- Abadan, M. (1966). Türk Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Faaliyeti. B.Z.D. Semineri, H.S.E.K. Yayını, İstanbul.
- Addington, A. (1993). % Düşünce Gücü. Çev: Çetinkaya B., Akaşa Yayınları, İstanbul.
- Ağılönü, A. (2007). Yerel Yönetimlerde Rekreasyon Hizmetleri ve Model Belirleme (Fethiye Örneği). Yayımlanmamış Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul.
- Akdemir, A. ve H, Demirkaya. (Ed.). (2016). İnsan Kaynakları Yönetimi. Orion Kitabevi: Ankara.
- Akdenk, M. (1989). Türk Sporunun Gelişmesinde Spor Federasyonlarının Rolü, Güreş Federasyonu Örneği. Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Aydın, E. ve Birol, Ş.S. (2019). Yerel Yönetimlerde Çocuk ve Gençlere Yönelik Rekreasyon Planlaması Üzerine Bir Araştırma: Karaman Örneği. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi. 12 (66).
- Başaran, İ E. (1992). Yönetimde İnsan İlişkileri. Kadioğlu Matbaası, Ankara.

- Baz, İ. (1994). Yerel Yönetimler İçin Kent Bilgi Sistemi Tasarımı. Yerel Yönetimlerde Kent Bilgi Sistemi Uygulamaları Sempozyumu, K.T.Ü., Trabzon.,
- Bright A D.(1997). Attitude-Strength And Support Of Recreation Management Strategies. Journal Of Leisure Research, USA.
- Bright, A D.(2000). The Role Of Social Marketing İn Leisure And Recreation Management. Journal Of Leisure Research, USA.
- Bucher A C. (1972). Foundations of Physical Education. The C.U., Mosby Company, s. 8, Saint Lois.
- Bucher A., Richard C. ve Bucher D.(1974). Recreation for today's society. New Jersey, Prenticed Hall Inc.
- Bucher, C. H., ve Bucher. C.A., (1974). Recreation For Today's Society. New Jersey
- Çubuk, M. (Akt. Karaküçük S.) (2001). Rekreasyon boş zamanları değerlendirme. 4.Baskı, Gazi Kitapevi, Ankara.
- Büyükşehir Belediyesi Kanunu. (2005). Kanun No: 5216.
- Dumazedier, J. (1990). Boş Zaman ve Kültür. Çev: Topbaş E., Türk Yurdu Dergisi,C:10.no:38, Ankara.
- Eldem, H. (2015). Yerel Yönetimler Reformunun Bir Parçası Olarak Köy Kanunu Tasarı Taslağı. Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi. 2(1).
- Erdinç T., İşleşen Ç., Zeren B., Tutpınar ve Y., Dinç Ö. (1992).Egzersiz Alışkanlığı ve Kemik Mineral İçeriği. Spor Hekimliği Kongresi, S. 263, İzmir.
- Eryılmaz, B. (2013). Kamu Yönetimi; Düşünceler-Yapılar- Fonksiyonlar- Politikalar, Umuttepe Yayınları, 6. Baskı, İstanbul.
- Feist J., ve Brannon L.(1986). Health Psychology. Belmont, Woods worth Pub. Comp., s.126.
- Gökdeniz, A. (1994). Turistik Ürün Geliştirme Stratejisi Ve Türkiye'de Üçüncü Yaş Turizminin Yapısal Analizi Ve Geliştirilmesi, Örnek Bir Uygulama. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Balıkesir.
- Gökdeniz, İ. (1998). Örgütlerde İletişim Yerel Yönetim ve Denetim. Cilt 3, Sayı 3, Ankara.
- Gökmen, H., Açıkalm, A., ve Koyuncu, N. (1985). Yükseköğretim Öğrencilerinin Serbest Zaman Etkinlikleri, Kendilerini Gerçekleştirme Düzeyleri. M.E.B. Yayınevi, Ankara.
- Güler, Ş.(1978). Turizm Sosyolojisi. Turizm Bakanlığı Yayını, Ankara.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A., ve Dinç, Y.(2003). Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi Örnek Animasyon Uygulamaları.: Detay Yayıncılık, Ankara.
- Henderson, K. A.(1994). Theory application and development in recreation, park and leisure research. Journal of Park and Recreation Administration,
- İlban, M O. ve Özcan, K. (2003). Demografik Özelliklere Göre Boş Zaman Değerlendirme Tercihlerindeki Fraklılaşma Üzerine Bir Araştırma. I. Gençlik Boş Zaman ve Doğa Sporları Sempozyumu, 21-22 Mayıs, Ankara.
- İnce, C. (2000). Turizm İşletmelerinde Rekreasyon ve Animasyon. Turhan Kitabevi, Ankara.
- Jones, M. G. (2005). Youth recreation and leisure destinations. The 46th İçper.Sd. Congress Proceedings, Anniversary World Congress.
- Karaküçük, S. (1982). Rekreasyonun Çalışma Verimine Etkisi. 2. Yüksek İrtifa ve Spor Bilimleri Kongresi, Erciyes Üniversitesi 5-7 Kasım Kayseri.
- Karaküçük, S. (2001). Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme. 4. Baskı, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Katırcıoğlu, A. (1999). Yerel Yönetimlerin (Belediyelerin) Rekreatif Faaliyetlere Yaklaşım Ve Uygulamaları Bakımından Değerlendirilmesi. 19 Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri. Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Samsun.
- Keleş, R. ve Yavuz, F. (1983). Yerel Yönetimler. Turhan Kitapevi, Ankara, 1983.
- Kesim, Ü. (2006). Sağlıklı Kentler Sempozyumu Sonuç Raporu. 27 Nisan Eskişehir.
- Kesim, Ü. ve Çerez, H. (2003). Tatil Yerlerindeki Sportif Rekreasyon Aktivitelerinin Turizm İçin Önemi (Antalya ve Çevresi Örneği). Antalya.
- Kılbaş Ş. (2004). Rekreasyon, Boş Zamanı Değerlendirme. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

- Koçyiğit, M, Erdoğan, M, Uyar, M. ve Çınar, M. (2018). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklerle Sosyalleşme Düzeylerinin İletişim Becerileri ve Duygusal Zekâları Üzerine Etkisi. Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi, 6 (2).
- Köknel, Ö. (1997). İnsanı Anlamak. Altın Kitaplar Yayınevi.
- Kraus, R. (1971). Recreation and Leisure İn Modern Society. USA.
- Küçük, O. (2007). Girişimcilik ve Küçük İşletme Yönetimi. Seçkin: Ankara.
- Manuel, B. B. ve Lawson, F. (1998). Tourism and Recreation Handbook Of Planning and Design. Architectural Pres.
- Mayer, H D. (1970). Community Recreation, A Guide To İts Organization. Virginia.
- Mecek, M. ve Atmaca, Y. (2020). Yerel Yönetimlerin İdari Yapısına İlişkin Mevzuat Analizi. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi. 19 (76).
- Mobley, T. A.. (2006). Yerel Yönetimlerin Halkın Rekreasyon ve Park İhtiyaç ve Hizmetlerini Karşılamadaki Rolü. Yerel Yönetimler ve Sağlıklı Kentler Sempozyumu, Eskişehir.
- Nadaroğlu, H. (1986). .Mahalli İdareler. İstanbul.
- Oktay, T. (2016). 6360 Sayılı Kanun'a Dayalı Büyükşehir Belediye Reformunu Anlama ve Anlamlandırma, İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, Cilt:1, Sayı:1, 71-131.
- Sözer, A. N. (2002). Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Lisansüstü Eğitim Kalitesinin Artırılmasına Yönelik Bir Alan Araştırması. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 4, Sayı 2, S:41.
- Şahin, A. (2014), Türk Kamu Yönetiminde Yapısal Dönüşüm ve E- Devlet, 2. Baskı, Atlas Akademi Yayınları, Konya.
- Şentürk, H. (2006). Yerel Yönetimler Reformu ve Belediyelerde Yeniden Yapılanma. T.C Anayasası: 1982.
- Tamer, K. (1998). Sportif Rekreasyon Etkinliklerine Liderlik Eden Antrenörlerin Lider Davranış Boyutları. Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- TDK. Sözlüğü. (1982). s. 884.
- Terekli, M.S., Erkan, M., Heper, E., ve Katırcı H.(2000) Serbest zaman endüstrisi içerisinde rekreasyon sporu. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Kongresi s.146-152.
- Tezcan, M. (1994). Boş Zamanların Değerlendirilmesi sosyolojisi. Atilla Kitapevi, Ankara.
- Ulusoy, A. ve Akdemir, T. (2009). Mahalli İdareler. Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- W.L.R.A. (2001). International Position Statement On Leisure Education and Youth At Risk. Leisure Sciences, 23: 201–207.
- Warn, S. (1999). Recreation and Tourism. Stanley Thornes (Publishers) Ltd.,
- Yetim, A. (2000). Sosyoloji ve Spor. Topkar Matbaacılık, Ankara..
- Yıldırım, S. (1995). Yerel Yönetim ve Demokrasi, Kavramlar, Yaklaşımlar. Kent Basımevi, İstanbul.
- Zeren, H. E. ve Şimşek Y. (2021). Türkiye'de Mahalle Penceresinden Kentsel Güvenliğe Yönelik Bir Uygulama Önerisi: Mahalle Bilgi Sistemi. Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt-Sayı: 14(2) ss: 656–669.
- Zorba, E. (1999). Herkes İçin Spor ve Fiziksel Uygunluk. Neyir Matbaası, Ankara.